

9. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΔΙΑΚΟΝΗΣΕ ΤΙΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΟΥΣ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Και περιήρχετο ο Ιησούς τας πόλεις πάσας και τας κώμας, διδάσκων εν ταις συναγωγαίς αυτών, και κηρύττων το ευαγγέλιον της βασιλείας, και θεραπεύων πάσαν νόσον και πάσαν ασθένειαν εν τω λαώ.» Ματθαίον 9/θ' 35.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Μαρκ. 5/ε' 22-43, 10/ι' 46-52, Ιωάν. 5/ε' 1-9, Ψαλμ. 139/ρλθ' 1-13, Μαρκ. 2/β' 1-12, Πράξ. 9/θ' 36-42.

Μία Αντβεντίστρια, σε Αφρικανική χώρα, συνέχισε τη διακονία της στην κοινότητα παρότι ήταν συνταξιούχος. Υπήρχαν πολλοί που υπέφεραν από τη νόσο του AIDS. Άμεση προτεραιότητα ήταν τα ορφανά που έπασχαν από την νόσο και δεν τρέφονταν αρκετά. Το 2002 ξεκίνησαν ως εκκλησία ένα πρόγραμμα σίτισης προσφέροντας στα παιδιά της κοινότητας γεύματα, έξι μέρες την εβδομάδα. Ξεκίνησαν με 50 παιδιά και μέχρι το 2012 τα παιδιά έφθασαν τα 300. Έτσι, αποφάσισαν να ξεκινήσουν ένα νηπιαγωγείο στο οποίο σήμερα πηγαίνουν 45 από αυτά τα παιδιά. Επίσης, με τη βοήθεια της ADRA, διανέμονται ρούχα, περιθάλπονται ασθενείς και μοιράζονται λαχανικά από τον κήπο που καλλιεργούν. Επιπλέον, ξεκίνησαν ένα πρόγραμμα δεξιοτήτων για γυναίκες, όπου διδάσκουν διάφορες χειροτεχνίες που θα τις βοηθήσουν να δουλέψουν. Από αυτήν την εκδήλωση της αγάπης του Ιησού, δημιουργήθηκε μία νέα εκκλησία. Ξεκίνησαν με 5 μέλη και μέχρι το 2012 έφθασαν τα 160. Ο Θεός φρόντισε να βρεθεί χώρος για ορφανοτροφείο και για μία νέα εκκλησία.

Τι δυνατό παράδειγμα για το πόσο σημαντικό είναι, ως Χριστιανοί, να καλύπτουμε τις ανάγκες που υπάρχουν στην κοινότητά μας.

Κυριακή 21 Αυγούστου

ΠΑΡΕΜΒΟΛΗ ΓΙΑ ΔΙΑΚΟΝΙΑ

Ο Ιησούς βγαίνει στην ακτή κοντά στην Καπερναούμ (δείτε Μαρκ. 5/ε'). Οι μαθητές Του ακόμη προσπαθούν να συνέλθουν από την τρομακτική συνάντηση που είχαν με τον δαιμονιζόμενο στην Δεκάπολη. Εκεί, ένα πλήθος έχει συγκεντρωθεί για τον Ιησού. Θέλοντας να τραβήξουν την προσοχή Του, σπρώχνονται για να Τον πλησιάσουν. Κάποιος ζητάει την βοήθειά Του, και αυτή τη φορά είναι ένας αρχισυνάγωγος.

Διαβάστε Μαρκ. 5/ε' 22-43. Τι σταμάτησε τον Ιησού στο δρόμο για το σπίτι του αρχισυνάγωγου και πώς αντιμετώπισε αυτήν την παρεμβολή; Τι μπορούμε να διδαχθούμε από αυτήν την ιστορία για το ποια πρέπει να είναι η αντίδρασή μας όταν διακόπτεται η διακονία μας;

.....
.....
.....
.....

Σε κανέναν δεν αρέσουν οι παρεμβολές. Είμαστε πολυάσχολοι. Έχουμε πολλά να κάνουμε δουλειές να τελειώσουμε. Θέτουμε στόχους και θέλουμε να τους πετύχουμε στον χρόνο που θέσαμε. Στο μεταξύ μπορεί να συμβούν πράγματα που θα μας διακόψουν.

Γ' αυτό, αν κάποιος έρθει με μία ανάγκη ή με αίτηση για βοήθεια, μπορεί να ενοχληθούμε γιατί η στιγμή δεν είναι κατάλληλη. Υπάρχουν φορές που δεν μπορείς να σταματήσεις αυτό που κάνεις. Από την άλλη όμως, πόσες φορές θα μπορούσαμε πραγματικά να σταματήσουμε αυτό που κάνουμε για να βοηθήσουμε, και δεν το κάνουμε απλώς γιατί δεν θέλουμε; Και όμως, οι μεγαλύτερες ευκαιρίες για να βοηθήσουμε στις ανάγκες των ανθρώπων, έρχονται μέσα από παρεμβολές. Οι περισσότεροι από εμάς προσπαθούμε να αποφύγουμε τις παρεμβολές και συγχυζόμαστε κάθε φορά που τα σχέδιά μας καθυστερούν. Καθώς κοιτάζουμε την διακονία του Ιησού, παρατηρούμε ότι κάποια από τα περιστατικά ήταν παρεμβολές, τις οποίες αντιμετώπισε με στοργή. Εάν το σκεφτούμε, πολλές ευκαιρίες για διακονία έρχονται με τη μορφή παρεμβολών. Εξετάσαμε ήδη την ιστορία του καλού Σαμαρείτη. Ποιος ξέρει πού πήγαινε αυτός ο άνθρωπος και τι δουλειά είχε; Παρόλα αυτά σταμάτησε για να βοηθήσει. Αυτό θα πει διακονία!

ΣΚΕΨΗ: Θυμηθείτε την τελευταία φορά που κάποιος σας διέκοψε από αυτό που κάνατε, για να τον βοηθήσετε; Πώς αντιδράσατε;

Δευτέρα 22 Αυγούστου

«ΤΙ ΘΕΛΕΙΣ ΝΑ ΣΟΙ ΚΑΜΩ;»

Διαβάστε Μαρκ. 10/1' 46-52 και Ιωάν. 5/ε' 1-9. Γιατί και στις δύο περιπτώσεις, ο Ιησούς ρώτησε τι ήθελαν;

.....

Είναι αξιοσημείωτο ότι και στις δύο περιπτώσεις ο Ιησούς τους ρώτησε τι ήθελαν, αν και αυτό που ήθελαν ήταν προφανές. Αλλά ακόμη κι αν δεν ήταν, ο Ιησούς ήξερε ήδη τις ανάγκες τους. Ωστόσο, μ' αυτή Του την ερώτηση έδειξε σεβασμό προς το πρόσωπό τους. Τούς άκουγε, και μ' αυτόν τον τρόπο τους έδειξε πως ενδιαφερόταν γι' αυτά που τους απασχολούσαν. Πόσες φορές οι άνθρωποι θέλουν κάποιον απλώς για να τους ακούσει, κάποιον να μιλήσουν. Πολλές φορές το να μιλάς για τα προβλήματα σου σε βοηθά να αισθανθείς καλύτερα. Σκεφτείτε πώς θα αισθανόσασταν εάν μπαίνατε σ' ένα ιατρείο, και ο γιατρός κοιτάζοντάς σας μόνο, έγραφε τη συνταγή και σας έδιωχνε. Σίγουρα θα αμφιβάλλατε κατά πόσο κατάλαβε την ανάγκη σας. Πιθανόν να λέγατε, «Μα καλά, αυτός ο γιατρός ούτε με ρώτησε πώς αισθάνομαι, δεν μέτρησε την πίεση μου, δεν με εξέτασε...» Ένας από τους βασικούς κανόνες της ιατρικής είναι η «Διάγνωση πριν την θεραπεία».

Ο ίδιος κανόνας εφαρμόζεται και στο ιεραποστολικό ιατρικό έργο, που αποβλέπει την ολοκληρωμένη κάλυψη των αναγκών του ανθρώπου. Πολλές εκκλησίες νομίζουν ότι γνωρίζουν ήδη, ή υποθέτουν, τις ανάγκες που έχει η κοινωνία. Όταν μιλάμε με τους ανθρώπους για τις ανάγκες τους ή τις ανάγκες της κοινωνίας, δείχνουμε ότι ενδιαφερόμαστε και μαθαίνουμε πώς να υπηρετήσουμε καλύτερα με τρόπο που θα εκτιμηθεί. Επίσης, μ' αυτόν τον τρόπο θα κάνουμε καινούριες φιλίες.

«Να θυμάστε ότι μπορείτε να σταματήσετε την πιο δυνατή αντίσταση εάν δείξετε προσωπικό ενδιαφέρον στους ανθρώπους που συναντάτε. Ο Χριστός ενδιαφέρθηκε προσωπικά για τους ανθρώπους που συναντούσε. Όπου πήγαινε ήταν ένας ιατρός ιεραπόστολος. Πρέπει να κάνουμε το καλό όπως Εκείνος. Έχουμε την εντολή να θρέψουμε τους πεινασμένους, να ντύσουμε τους γυμνούς και να παρηγορήσουμε τους θλιμμένους.» Ε. Χουάιτ, Welfare Ministry, σ. 162.

ΣΚΕΨΗ: Οι περισσότεροι από εμάς δεν δυσκολευόμαστε στο να εκφράσουμε την άποψή μας. Πώς μπορούμε να γίνουμε καλύτεροι ακροατές;

Τρίτη 23 Αυγούστου

ΒΑΘΥΤΕΡΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ

Ο Ιησούς, ως Κύριος, γνώριζε περισσότερα για τους ανθρώπους απ' ότι οι ίδιοι για τον εαυτό τους. Υπάρχουν πολλές αναφορές στα Ευαγγέλια όπου ο Ιησούς έδειξε ότι ήξερε τι σκέφτονταν οι άνθρωποι εκείνη τη στιγμή (δείτε Μάρκ. 2/β' 8), καθώς και όλη την ιστορία τους (Ιωάν. 4/δ' 18).

Διαβάστε Ψαλμ. 139/ρλθ' 1-13. Τι μας λέει εδώ ο Λόγος του Θεού;

.....
.....

Όπως είδαμε, ο Ιησούς ήξερε ποιες ήταν οι βαθύτερες ανάγκες των ανθρώπων, και αυτές τις ανάγκες κάλυπτε. Γνώριζε τις βαθύτερες ανάγκες τους. Αυτό το βλέπουμε ιδιαίτερα στην ιστορία του παραλυτικού. Αν και ήταν εμφανές ότι χρειαζόταν σωματική θεραπεία, υπήρχε κάτι βαθύτερο, γι' αυτό και πριν του πει ο Ιησούς πάρε το κρεβάτι σου και περπάτα, του είπε, «Τέκνον, συγκεχωρημένοι είναι εις σε αι αμαρτίαι σου» (Μάρκ. 2/β' 5).

Διαβάστε Μάρκ. 2/β' 1-12. Ποια ήταν η ανάγκη αυτού του άνδρα πέρα από την εμφανή; Πώς μπορεί μία βαθύτερη ανάγκη να είναι το πρόβλημα όλων όσων προσπαθούμε να διακονήσουμε;

.....
.....

Ο Ιησούς ήξερε ότι το ζήτημα δεν ήταν μόνο σωματικό. «Και όμως εκείνο που επιθυμούσε περισσότερο δεν ήταν τόσο η αποκατάσταση της υγείας του, όσο η ανακούφιση από το βάρος της αμαρτίας. Αν μονάχα μπορούσε να ιδεί τον Ιησού, να λάβει τη διαβεβαίωση της συγχώρησης και να συμφιλιωθεί με τον Ουρανό, θα ήταν ευχαριστημένος, είτε ζούσε είτε πέθαινε μετά, σύμφωνα με το θέλημα του Θεού» Ε. Χουάιτ, Ζ.Χ. σ. 236.

Φυσικά, δεν είμαστε σε θέση να εισχωρήσουμε τόσο βαθιά όσο ο Ιησούς. Ωστόσο, μπορούμε να είμαστε σίγουροι πως όλοι όσοι διακονούμε έχουν υποστεί τις συνέπειες της αμαρτίας. Όποια κι αν είναι η εμφανής ανάγκη τους, χρειάζονται την χάρη, την διαβεβαίωση, την γνώση ότι υπάρχει ένας Θεός που τους αγαπάει, που πέθανε γι' αυτούς και που επιθυμεί το καλό τους.

ΣΚΕΨΗ: Σκεφτείτε πόσο λαχταράτε τη διαβεβαίωση της σωτηρίας και της γνώσης ότι ο Θεός σας αγαπάει. Πώς μπορείτε να βοηθήσετε και άλλους να έχουν την ίδια διαβεβαίωση και αγάπη;

Τετάρτη 24 Αυγούστου

Η ΔΟΡΚΑΔΑ ΣΤΗΝ ΙΟΠΠΗ

Διαβάστε Πράξ. 9/θ' 36-42. Τι έκανε η Δορκάδα στην Ιόππη όταν ανακάλυψε τις ανάγκες που υπήρχαν; Στις Πράξ. 9/θ' 41, τι δηλώνει η φράση «και φωνάξας τους αγίους και τας χήρας»;

.....
Η Δορκάδα ήταν μία δραστήρια μαθήτρια. «Και εν Ιόππη ήτο τις μαθήτρια ονόματι Ταβιθά, ήτις διερμηνευομένη λέγεται Δορκάς». Μπορεί κάποιος να πει, ότι στην πόλη σας υπάρχουν μαθητές (μέλη) οι οποίοι είναι «πλήρης αγαθών έργων και ελεημοσυνών»; (Πράξ. 9/θ' 36). Οι «άγιοι» είναι μέλη της εκκλησίας, οι «χήρες» μπορεί να είναι μέλη, μπορεί και όχι. Η Δορκάδα πιθανόν να βοηθούσε και τις δύο κατηγορίες. Το δικό σας πεδίο δράσης, η δική σας «Ιόππη», πρέπει να είναι μέσα και έξω από την εκκλησία σας. Το να φροντίζετε και εκείνους που είναι μέσα στην εκκλησία, είναι επίσης ένας δυνατός τρόπος ευαγγελισμού (δείτε Πράξ. 2/β' 42-47). Αυτοί που είναι εκτός εκκλησίας μπορούν να πουν, «Βλέπτετε πώς οι Αντβεντιστές της Εβδόμης Ημέρας ενδιαφέρονται και αγαπάνε ο ένας τον άλλον;»

Διαβάστε Ιωάν. 13/ιγ' 34,35 και Ιωάν. 15/ιε' 12. Ποιο είναι το κοινό μήνυμα σ' αυτά τα εδάφια και γιατί είναι τόσο σημαντικό για την εκκλησία να το ακολουθήσει; Γιατί, ωστόσο, μπορεί ορισμένες φορές να είναι δύσκολο να το ακολουθήσουμε;

.....
Όταν σχεδιάζετε να υπηρετήσετε ανθρώπους εκτός της εκκλησίας, πρέπει να σκεφτείτε με ποιον τρόπο θα το κάνετε.

Η Amy Sherman περιγράφει τρεις τρόπους που η εκκλησία μπορεί να διακονήσει στην κοινωνία: «**(1) Καταφύγιο:** Η εκκλησία δίνει έμφαση στις ανάγκες που έχει η κοινωνία στην περιοχή της. Η γυναίκα με τη διακονία της στους ασθενείς του AIDS/HIV επέλεξε την κοινωνία γύρω της να είναι η δική της «Ιόππη».

(2) Κηπουρός: Διακονίες που περιλαμβάνουν άτομα πέρα από την περιοχή της εκκλησίας, όπως οι κηπουροί βλέπουν τους κήπους τους μία προέκταση των σπιτιών τους. Ορισμένες φορές υπάρχει συνεργασία μεταξύ των εκκλησιών για να διοργανωθεί μία διακονία μακριά από τις γειτονιές τους. Σε μία πόλη, κάποιες εκκλησίες συνεργάστηκαν ανοίγοντας ένα κατάστημα υγιεινών τροφών. Ως αποτέλεσμα μία νέα εκκλησία άνοιξε σε εκείνη την περιοχή. (3) Βο-

σκός: Διακονία σε συγκεκριμένη ομάδα ανθρώπων αντί συγκεκριμένης γεωγραφικής περιοχής.» Διασκευή από τον Ronald J. Sider, Churches That Make a Difference: Reaching Your Community with Good News and Good Works, σ. 146.

Πέμπτη 25 Αυγούστου

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΤΟ ΕΡΓΟ

Παροιμίες 16/ις' 3

Μόλις η εκκλησία σας αποφασίσει το πώς θα υπηρετήσει στην κοινωνία, είναι σημαντικό να ετοιμάσει ένα σχέδιο όπου όλα τα τμήματα της εκκλησίας θα μπορούν να εργαστούν για την υλοποίηση του οράματος. Μπορεί να μην έχετε «ηγετικό» ρόλο στην εκκλησία, ωστόσο μπορείτε να συμβάλλετε. Επίσης, είναι καλό όλα τα μέλη της εκκλησίας να κατανοήσουν αυτήν την διαδικασία, γιατί αυτή είναι η αποστολή της εκκλησίας σας στην κοινωνία. Το ιδανικό είναι η στρατηγική της εκκλησίας να βασίζεται σε τρεις πηγές: (1) στις αρχές της Αγίας Γραφής και του Πνεύματος της Προφητείας (2) στη γνώση των κοινωνικών αναγκών, (3) στη συμβολή του εκκλησιασματος. Κάποιες εκκλησίες συνέλεξαν πληροφορίες από το εκκλησιασματοσ, μέσα από σεμινάρια στα οποία συμμετείχαν όλοι, και όλοι είχαν την ευκαιρία να μοιραστούν τα όνειρα και τις ιδέες τους για ευαγγελισμό και βελτίωση της εκκλησίας.

Διαβάστε Λουκ. 14/ιδ' 25-35. Τι σχέση έχει αυτή η περικοπή με την αφοσίωση και τον σχεδιασμό που χρειάζεται για την εκπλήρωση της αποστολής της εκκλησίας;

.....
.....
.....
.....
.....
.....

Καθώς αναλογίζεστε τη διαδικασία που χρειάζεται για την αποτελεσματική κάλυψη των αναγκών της εκκλησίας, μπορεί να σκεφτείτε: *αυτό χρειάζεται χρόνο και αφοσίωση*. Συνήθως προτιμάμε τον σύντομο δρόμο. Οι δύο παραβολές μάς προειδοποιούν για τον κίνδυνο να παίρνουμε ελαφρά τις ευθύνες της αποστολής και της μαθητείας. Μας θυμίζουν πόσο σημαντική είναι η ανάλυση και ο σχεδιασμός της αποστολής μας. Είναι θέμα καλής διαχείρισης. Η γεύση του αλατιού, στο Λουκ. 14/ιδ' 34 αντιπροσωπεύει την αφοσίωση. Χωρίς αυτήν, η υπηρεσία και η μαθητεία μας είναι ανούσια και άσκοπη. Πρέπει να είμαστε πιστά αφοσιωμένοι στον Κύριο, γιατί μόνο τότε θα μπορούσαμε να διακονήσουμε.

ΣΚΕΨΗ: Πώς μπορείτε να εργαστείτε περισσότερο στην εκκλησία σχεδιάζοντας και οργανώνοντας από πριν τον τρόπο που θα προσεγγίσετε την κοινωνία;

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

Διαβάστε Δευτ. 15/ιε' 11, Ιωβ 29/κθ' 11-17, Παρ. 14/ιδ' 31, 19/ιθ' 17, Πράξ. 3/γ' 6, Ιακ. 1/α' 27 – 2/β' 5.

Ο Παύλος, όπως και ο Ιησούς, προσπαθούσε να καλύψει τις ανάγκες των ανθρώπων. Αυτό φαίνεται στην ομιλία του στον Άρειο Πάγο. Στις Πράξ. 17/ιζ' 23 βλέπουμε να συζητάει με τους σοφούς της πόλης και με τους περαστικούς στην αγορά, για τα είδωλα που κατέκλυζαν την πόλη. Ανακάλυψε τις ανάγκες και τα ζητήματα που τους απασχολούσαν. Πρόσεξε πως είχαν έναν βωμό αφιερωμένο στον άγνωστο Θεό, και εντόπισε την ανάγκη τους να γνωρίσουν τον Αληθινό Θεό και να σταματήσουν να λατρεύουν τα άχρηστα είδωλα. Έπειτα άρχισε να κηρύττει στη συναγωγή, όπου υπήρχαν Ιουδαίοι και Εθνικοί (Πραξ. 17/ιζ' 17). Με άλλα λόγια, εκμεταλλεύτηκε την ευκαιρία που του δόθηκε για να ευαγγελίσει. Ο Παύλος τους συναντούσε εκεί που ήταν, όπως μπορούμε να δούμε από το πώς μίλησε στους ανθρώπους όταν ήταν στη συναγωγή και στην αγορά. Οι άνθρωποι πίστευαν στην ύπαρξη κάποιας θεότητας και γι' αυτό είχαν στήσει έναν βωμό με την επιγραφή στον «Αγνώστω Θεώ» (εδ. 23). Βασισμένος σ' αυτό, ο Παύλος θέλησε να στρέψει την προσοχή τους στον Θεό, «τον οποίον αγνοούντες λατρεύετε», (εδ. 23) αναφερόμενος σε έναν ποιητή τους, ο οποίος είχε γράψει κάτι σωστό: «Διότι και γένος είμεθα τούτου» (εδ. 28). Ξεκινώντας από εκεί, ήθελε να τους απομακρύνει από τα είδωλα και να τους οδηγήσει στον Ζωντανό Θεό, τον Ιησού, που αναστήθηκε από τους νεκρούς. Εν ολίγοις, ο Παύλος, πρώτα καθόρισε τις ανάγκες εκείνων που ήθελε να προσεγγίσει, και έπειτα προσπάθησε να τις καλύψει.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. «Εκείνος που δίδαξε το λαό πώς να εξασφαλίσουν την ειρήνη και την ευτυχία, ενδιαφερόταν εξίσου για τις προσωρινές όπως και για τις πνευματικές τους ανάγκες.» Ε. Χουάιτ, Ζ.Χ. σ. 339. Τι σημαντικό μήνυμα μάς δίνεται όσον αφορά το γιατί πρέπει να φροντίζουμε τις ανάγκες των άλλων;
2. Γιατί όταν σκεφτόμαστε τον ευαγγελισμό, δεν πρέπει ποτέ να ξεχνάμε ποιος είναι ο στόχος μας; Ποιος είναι ο απόλυτος στόχος μας;
3. Πώς μπορούμε να αντιμετωπίζουμε τις παρεμβολές, όχι ως κάτι το ενοχλητικό, αλλά ως ευκαιρίες για διακονία; Πώς μας βοηθάει σ' αυτό το θέμα το Γαλ. 2/β' 20;